

VŠEZNÁLEK

Osvětím
Nocování ve škole
Literární soutěž
Peer program
Vtipy o škole
Doplňovačka

- 1.....Úvodník
- 2.....Osvětím
- 4.....Nocování ve škole
- 5.....Peer program
- 6.....Okresní kolo hasičské soutěže
- 7..... Doplnovačka
- 8.....Recenze
- 10..... Kalendárium
- 11.....Literární střípky
- 14.....Vtipy
- 15.....Komiks

A je to tady. Jak se prázdniny blížily, sílilo naše těšení. Z posledních sil jsme se doplázili k přízračnému cíli. Poslední ránu nám zasadila vlna veder. Ale končit stížnostmi a rezignací, to by nebylo úplně na místě.

Přežili jsme, někteří se dokonce pokusili si to užít. Přenocovali jsme s fantasy ve škole, deváťáci navštívili Osvětím, naše hasičské naděje si zasoutěžily, a jak se říká, to nejlepší nakonec. Čekala nás ještě barevná a pestrá akademie pod taktovkou paní učitelky Králové.

Závěr roku, jak má být. Milosrdná paměť vytěšňuje horší vzpomínky a zůstávají jen ty dobré. Milá školo, pro letošek děkujeme a končímééé ☺.

Mirka Karlíková

Exkurze do Osvětimi

27. května navštívilo 46 žáků devátých tříd jedno z nejděsivějších míst Polska – komplex koncentračního tábora Osvětim-Březinka. Po příjezdu jsme obdrželi sluchátka, malé přehrávací zařízení a každá ze dvou skupin dostala svého průvodce. Oba nás překvapili svou perfektní češtinou.

Tábor vznikl v roce 1940 a nejprve byl určen především pro věznění a zabíjení Poláků, kteří se bouřili proti okupaci své země. Teprve později byl komplex rozšířen a kromě lidí polské národnosti sem začali být přiváženi i Židé, Romové a jiní, podle nacistických norem, podřadné rasy. Transporty přijížděly nejen z Polska, Německa, ale také ze Sovětského svazu, z protektorátu Čechy a Morava, Norska, ba dokonce až z Rhodu, který byl okupován italskými fašisty.

Tábor byl rozdělen na dvě části. Do první se vstupovalo branou s nápisem „Arbeit macht Frei“ – „Práce osvobozuje“ – s písmenem B obráceným vzhůru nohama, což byla údajně jakási pomsta vězňů, kteří tento nápis vyráběli. Následně vedla cesta mezi bloky, ve kterých vězni bydleli, byli vyslýcháni a v podzemí věznění. Mezi bloky 10 a 11 se nacházela tzv. Zeď smrti, u níž probíhaly popravy.

Se spolužáky jsme prošli i budovu, v níž byly věci popravených – kufry, nádobí, krémy, brýle. Nejděsivěji na nás zapůsobila ohromná hromada vlasů, které byly ostříhány vězňům po jejich popravě v plynové komoře. V jedné z vitrín byly dokonce vystaveny plechovky od vražedného Cyklonu B. Uviděli jsme i samotnou plynovou komoru a krematorium, kde byla spalována mrtvá těla. Jeden pavilon byl věnován také umučeným Čechům a Slovákům. Za zmínku stojí i mnoho kytic, položených na různých místech, které jsou symbolem úcty a vzpomínek na mrtvé vězně. Děsivě působila i druhá část táborového komplexu – Březinka. Nejprve jsme se zastavili u nástupiště, kde probíhalo rozdělení vězňů do dvou skupin – silnější šli pracovat a slabší do plynové komory. Prohlédli jsme si i dřevěný barák, který měl původně sloužit jako stáj pro padesát koní a místo nich v něm muselo „žít“ až tři sta lidí. Dále jsme zhlédli strážní věže, které měly bránit případným odvážlivcům v útěku. Ubytovny pro ženy i šest plynových komor nacisté na konci války zničili. Dochoval se

Co se děje ve škole

alespoň jeden z mála vagonů, v nichž vězně do tábora přivázeli. Prohlídka koncentračního tábora na většinu z nás silně zapůsobila a vyvolala v nás mnoho otázek: Proč muselo tolik lidí zemřít jen z důvodu jakési naprosto nesmyslné ideologie? Kde se v důstojnících a vojácích SS vzala taková nenávisť a krutost? Proč se většina z nich po válce nijak nestyděla za to, co provedla, a naopak mnoho vězňů si vyčítalo, že přežilo své blízké?

Z návštěvy mi utkvěl v paměti výstižný citát: „Ten, kdo nezná svou minulost, je odsouzen si ji opakovat.“ Jak mrazivý výrok.

Jaromír Talák, 9. A

Žáci poslouchali výklad průvodce se zatajeným dechem

Co se děje ve škole

Nocování ve škole

24. května se uskutečnilo spaní ve škole. Zúčastnili se ho vybraní žáci z 6. tříd. Organizace se ujaly paní učitelky Karlíková a Ondrušková. Většina nocležníků byly holky, kluci přišli jenom dva. Na začátku nám daly paní učitelky šifry a my jsme je měli rozluštit. Utajenými slovy byli čarodějové, upíři a draci – bytosti ze světa fantasy.

Pak nám paní učitelka Karlíková četla úryvek z knížky. Vystupovala v něm nějaká příšera, kterou jsme měli nakreslit tak, jak si ji představujeme. Potom nám ji paní učitelka podrobněji popsala, a tak jsme ji srovnali s našimi výtvy. Pak jsme hráli další hru, Vrhcába. Paní učitelka Ondrušková si pro nás přichystala soutěž. Na deseti stanovištích jsme museli na základě úryvků z fantasy literatury plnit různé úkoly. Za první místo se dostala knížka, za druhé bonboniéra a za třetí čokoláda. Poté jsme ve skupinkách zpracovávali projekt, jehož téma jsme si vylosovali. Před usnutím nás čekalo promítání filmu Jumanji. Pak jsme se šli zkrášlit, vyčistit si zuby a šli jsme spinkat. Ráno jsme posnídali, na schodech se vyfotili s projekty a odebrali se domů.

Markéta Sedlářová, 6. A; Anna Prostředníková, 6. C

Umělci na schodech

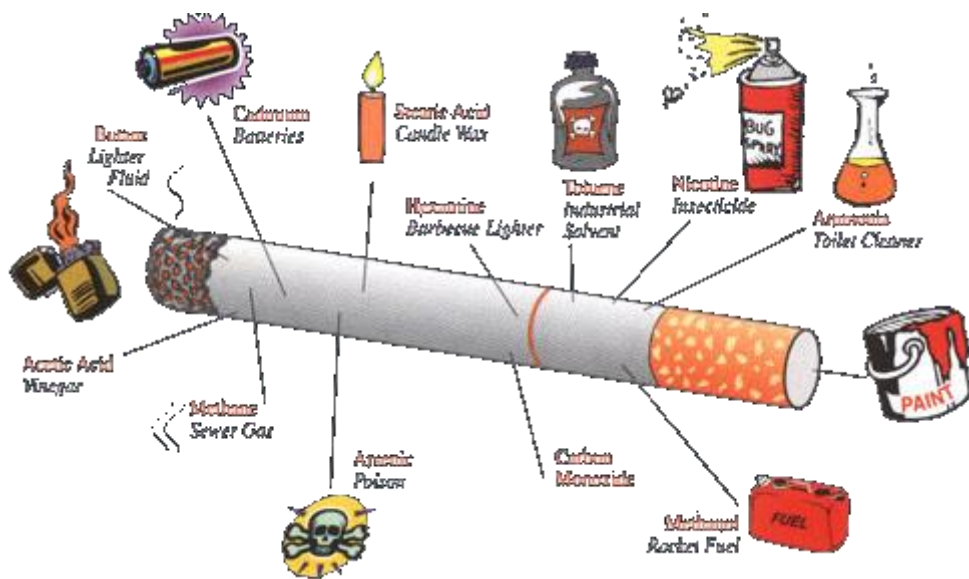
Co se děje ve škole

Peer program

Na naší škole probíhá program nazvaný peer, do něhož se zapojili devátáci, kteří pro nás, ale i pro žáky z prvního stupně realizují vzdělávací akce. Tento program nás má učit, jak odmítnout alkohol, cigarety nebo jiné drogy.

Plnili jsme různé úkoly, hry a kvízy. Dívání jsme se na filmy a poslouchali jsme peer aktivisty. Učili jsme se složení cigaret. Dozvěděli jsme se zajímavosti: např. v pivu je více kalorií než třeba ve zmrčině.

Také jsme zjistili, že alkohol je nejtolerovanější droga, ale přesto velmi nebezpečná.

Ještě jedna zajímavost, která nás potkala: Elektronická cigareta dělá při odvykání více škody než užitku, a přitom si spousta lidí myslí, že elektronická cigareta neškodí zdraví. TO JE ALE VELKÝ OMYL! Proto se jí raději vyvarujte.

Vendula Manová, Markéta Sedlářová, 6. A

Byli jsme při tom

Okresní kolo hasičské soutěže

18. května se uskutečnilo okresní kolo hasičské soutěže. Hned brzy ráno jsme se sešli na hasičské zbrojnici a chystali všechny materiál do svojí hasičské Avie. Pak jsme vyrazili na cestu do Vlčnova.

Po dlouhé cestě jsme se ocitli na stadionu a těšili se na první štafetu. Jenomže začalo mrholit a museli jsme přejít na štafetu druhou, kterou nemáme moc rádi. Ale nakonec se to vyplatilo a na téhle štafetě jsme skončili třetí. Když doběhaly všechny týmy, připravili jsme se na naši štafetu oblíbenou. Těšili jsme se. Když jsme se chystali na start, bylo nám jasné, že nemůžeme skončit lépe než druzí, protože hasiči z Vlčnova vyhrávají první místo v této soutěži už 12 let. Ale po štafetě třetí už byli všichni velmi otráveni počasím, protože zase začalo pršet.

Když se počasí trochu umoudřilo, začali jsme běhat štafetu poslední, a to štafetu dvojic, ve které jsme se umístili druzí, a tak jsme sklidili dvě třetí místa a dvě místa druhá. Asi nikdo z našeho kroužku ale nemohl tušit, co nás čeká.

Protože se soutěže účastnila i mladší kategorie do 10 let, museli jsme počkat nejdříve na jejich výsledky. Nakonec vybojovali třetí místo, ale byli velmi naštvaní, jelikož se zadržela časomíra a museli běžet znovu, ale jejich druhý rozběh už nebyl tak rychlý jako první. Jenže pak se to stalo. Mně jako vyslanci našeho družstva bylo poručeno počkat na výsledek našeho běhu. Když výsledkovou listinu vylepili, nebylo mi zprvu jasné, jestli se nejedná o tiskařskou chybu. Ale nejednalo! Výsledky jsem našemu týmu běžela říct přes celé hřiště. Nikdy by mne nenapadlo, že ho celé přeběhnu. Vběhla jsem do našeho altánku ve chvíli, kdy ostatní debatovali, jestli jsme druzí, nebo třetí. Potichu pro sebe jsem řekla: „My jsme první.“ V tom okamžiku na mě celá skupina vykřikla: „Cože?!

Z líných ležících opic se stali energií nabitě bomby. Ta proměna byla úplně kouzelná. Tento pocit musí člověk zažít, aby ho mohl posoudit. Při vyzvedání ceny byli vlčnovští hasiči tak znechuceni jejich prohrou, že pro svou cenu poslali mladšího žáka. Když jsme se rozjeli k domovu, viděli jsme vlčnovské hasiče, jak svoji druhou cenu hází na zem. Toto není sportovní! Máš smůlu, Vlčnove!!! My jsme vyhráli ☺.

Tak naše město má hasiče, kteří jsou mistři okresu. Uvidíme se v Otrokovicích.

Vendula Manová, 6. A

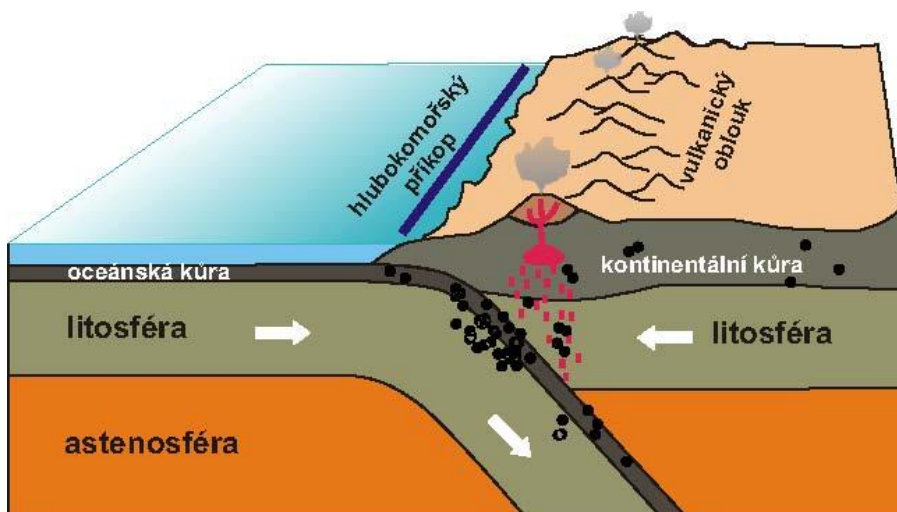
Z předmětu do předmětu

Litosféra

Litosféra je _____ obal Země. Je tvořena zemskou _____ a pláštěm Země. Její tloušťka se pohybuje obvykle mezi _____ a _____ kilometry. Je rozčleněna na _____ desky. Rozlišujeme litosférické desky _____ a _____. Pohybují se po _____. Díky tomuto pohybu se vzájemná poloha jednotlivých kontinentů stále mění. Dochází tak k jejich vzájemnému _____, nebo naopak ke _____. Prákontinent, který se důsledkem deskové _____ rozdělil, se nazývá _____.

Nápověda: 100, kůrou, oceánské, Pangea, pevný, střetům, 70, pevninské, tektoniky, litosférické, astenosféře, oddalování

Denisa Březinová, 6. A

Univerzita pro příšerky

Animovaný / Dobrodružný / Komédie / Rodinný

USA, 2013, 109 min

Režie: Dan Scanlon

Scénář: Pete Docter, Andrew Stanton

Hudba: Randy Newman

Hrají: John Goodman, Billy Crystal, Frank Oz, Steve Buscemi, Jennifer Tilly, Dave Foley, Julia Sweeney, Joel Murray, John Ratzenberger, Ken Jeong, Helen Mirren

A tak tady máme červen a konec školního roku. Doufám, že jste si dostatečně užili všech školních výletů a vašich spolužáků, protože o škole bych se to tvrdit neodvážil. Za celou dobu, co se v redakci lopotím s textovým editorem, internetem a svými vlastními dojmy, jsem stvořil všeho všudy 8 recenzí, plus tuto poslední, všechny vesměs kladně hodnocené. Některé z nich byly poslány i do literární soutěže, ale porotu zřejmě neokouzly, protože jsem se ani nedostal na udílení cen jako divák, natož vítěz. A teď to vše končí a já jdu na jinou školu. Nemůžu říct, že bych to tady miloval, ale na druhé straně se mi bude stýskat po některých spolužácích a po tom hezkém... A teď k samotné recenzi.

Viděli jste Příšerky s.r.o.? Ne? Nevadí. Můžete je zhlédnout i zpětně a pochopíte, jak to celé začalo. Mike Waowski jako malý snil o tom, že bude chodit na univerzitu pro příšery, aby se z něho stala jedna z nejděsivějších příšerek, která kdy existovala. Nakonec se mu také podařilo se na ni dostat, ale neměl to vůbec lehké. Byl sice dobrým žákem, ale zároveň příliš málo děsivým. Navíc zde potkal někoho, kdo mu začal lézt krkem, Jamese P. Sullivana, neboli Sullyho, svého pozdějšího přítele, který zase neovládal teorii, ale byl dosti děsivý a jeho jméno něco znamenalo. Když bylo oběma oznámeno, že se vylučují ze studia, Mike se vsadil s vedením školy, že vyhraje jistou soutěž. Pokud by se tak stalo, byl by přijat zpět na univerzitu. A tak se vlastně seznámil a sprátelil se Sullym.

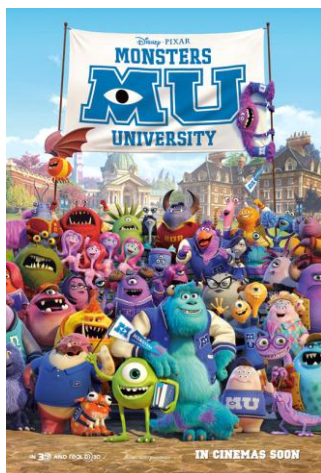
Recenze

Co pochválit? Téměř všechno. Animace byly stejné jako před 12 lety (nikoli v negativním slova smyslu) a Mike se nezměnil – na rozdíl od Sullyho. Všechno pěkně provedené a vyumělkované do detailu. Jednotlivé vtipy byly velmi pěkné, ač to pochopitelně nebyl takový odvaz jako u Scary Movie 5. Jdou na to přece jen rodiče s dětmi, ne? Děj byl slušný: sice vám bylo víceméně jasné, jak to dopadne, ale bylo to podáno takovou slušnou formou, že se na ně (myslím studio Pixar a Disney), nemůžete zlobit.

Film je stoprocentně určen rodičům s dětmi nebo milovníkům disneyovek. U ostatních bych se však také nebál vstoupit do kina - třeba jen z nostalgie na původní díl.

PS: Já jsem Vám úplně zapomněl popřát hezké prázdniny. Ať vám vyjde vše, co má. Přeju kvalitní filmové zážitky. Mimochodem: půjdete na „filmovku“ do Hradiště? Já ano! Najdete mě tam diskutovat s několika mými kolegy z konkurenčních časopisů, jako Cinema a Svět filmu, a webů – třeba MovieZone.cz nebo Gorilla.cz :). Hele, můj první emotikon za celou dobu, co píše recenze.

Jaromír Talák, 9. A

Tak se s Vámi loučím já i příšerky! Na viděnou!

Markéta Lucemburská - 700. výročí narození (1313–1341)

Markéta Lucemburská byla bavorská vévodkyně, nejstarší dcera českého královského páru Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny. Její snoubenec, dolnobavorský vévoda Jindřich (1305–1339), syn Štěpána Dolnobavorského a Judity Svídnické, byl po otcově smrti svěřencem římského krále Ludvíka Bavora. Vyjednávání o Markétině sňatku započalo během let 1321–1322. Věnem mělo být šest hřiven stříbra. 12. srpna 1322 byla v Praze vyhotovena listinná dohoda. Po drsném konfliktu Jana s manželkou Eliškou byla malá Markéta ještě téhož roku odvezena na ženichův dvůr v Landshutu. Tam ji

následovala i těhotná a zavržená matka.

V exilu a bez svých důchodů zůstala královna Eliška v Bavorsku až do roku 1325, kdy se i s Markétou vrátila zpět do Čech. Svatba Markéty a Jindřicha se uskutečnila až 12. února či 12. srpna 1328 ve Straubingu a Jindřich dal králi Janovi k dispozici panství Burghausen, Kufstein a Kitzbühel jako výchozí bod pro výpravy do Tyrolska, Korutan a Itálie. Rok po svatbě se novomanželům narodil syn Jan. Jindřich později ručil na smlouvách o sňatku svého švagra Jana Jindřicha a Markéty Pyskaté. Měl spory se svými příbuznými o majetek a celý život byl věrným spojencem lucemburské dynastie.

Markétin muž Jindřich zemřel 1. září 1339 na malomocenství. 20. prosince 1340 jej předčasně následoval do hrobu i jedenáctiletý syn Jan. Ovdovělá Markéta se měla stát manželkou také čerstvě ovdovělého polského krále Kazimíra III. Zemřela těsně před svatbou v červenci 1341.

Markéta Sedlářová, 6. A

Literární střípky

KDE KONČÍ SVĚT?

Tak znělo téma letošního ročníku literární soutěže pro děti "Píšu povídky, píšu básně,", kterou v našem okrese pořádá Knihovna Bedřicha Beneše Buchlovana. Nad tím, kde končí svět, se u nás zamýšlelo hodně žáků, a proto jsme v lednu odeslali několik desítek prací a netrpělivě čekali na výsledky. Do krajského kola se proboujvala dvě děvčata - Kateřina Šilcová ze 7. B a Lucie Korvasová z 8. D. Slavnostní vyhlášení konečných výsledků se konalo ve čtvrtek 16. 5. v Knihovně Kroměřížska. Kateřina si v kategorii poezie 6.–7. třída odnesla 2. místo a Lucie v kategorii poezie 8.–9. třída 3. místo. Obě umístění jsou velmi krásná.

V této soutěži se umísťujeme již několikátým rokem na předních příčkách, takže jde vidět, že se literární múza mezi našimi žáky pohybuje.

Všem žákům, kteří zaslali své příspěvky do soutěže, děkujeme a děvčatům ještě jednou blahopřejeme.

Rádi se podělíme o šikovnost našich žáků, a proto uveřejňujeme obě básničky umístěných děvčat.

Petra Blažková

Cukrová vata

Zlaté nitě v dlani mám,
slunce poslalo je nám,
upředu z nití květ,
aby sis mohl k němu přivonět.

K tomu pošlu i modrou oblohu,
vím, že za tebou jednou pojedu.
Do cukrové vaty si mě zabalíš
a láskou pomaličku sníš.
Bez lásky, porozumění se nedá
žít, to ví i kouzelník.

Kateřina Šilcová, 7. B

Literární střípky

Příběh hrdiny

Kostelní zvon tak monotónně zvoní.
Svolává rytíře do zbraní, do zbraní!
Matky s pláčem berou děti ze zahrad,
dnes rytíř hrdinný musí ubránit hrad.

Meč ještě krvavý bere si z police,
v brnění navlečen, jist si je velice.
Z bitev omámený, s jizvou přes tváře
on slavný hrdina s kusy svatozáře.

Nasedne na koně, opilý slávou.
Dnes jistě ulehne s další svou dámou.
Bitva už propukla, těžké bolestné steny
překřičí bojové výkřiky. A náš hrdina?
Svíjí se na zemi.

Meč přetnut v půli, koně mu zabili.
Nač je mu teď sláva, když dny se mu sečetly.
Cizí rytíř, cizí hrdina do srdce našeho reka bodl,
ještě netuší, že osud hrdiny proklíná.
S poslední myšlenkou mrtvý hozen je do díry.

Sláva je jen poběhlice s příliš mnoha partnery.

Lucie Korvasová, 8. D

Literární střípky

Básně o vyjmenovaných slovech

Žil velký dobytek
a měl hezký příbytek.
Jeho slepýš kamarád
neměl fyziku rád.
Brzy ráno vstal
a Zbyškovi vynadal.
Ať brzy ráno pytel schová,
že je Zbyškova matka vdova.
Ať drží jazyk za zuby,
nebo dostane do huby.
Zbytek poslechl, ráno pytel schoval
a v noci s pelyňkovým čajem si
hodoval.

Standa Psoška, 6. C

Hmyz vymýtil krajinu,
sýček hledí na psinu.
Sýkora, ta sypá mladým,
hlemýžď na ni oči valí.

Kateřina Daňková, 6. C

Táta auto nezamyká,
že ho bude dneska mýt.
On se mýlí,
když si myslí,
že ho nechám mu ho vzít.
Ale nachomýtnul se tam jeho syn,
který má pod nosem chmýří.
Klukovi to prostě nedá,
za volant si rychle sedá,
koukejte, co nevyvede.

Všude bylo plno hmyzu,
do oka mu moucha vlítla.
Dupnul na to,
šel do smyku,
na místě hned škoda vznikla.
Kdyby my tam zrovna nešli,
mladík dodýchal.

Jan Vanda, 6. C

Báseň o konci školního roku

Konečně už prázdniny,
uvidíme rodiny.
Bude zase veselo,
to aby se vědělo.
Na koupaliště půjdeme hned.
Jak je krásný svět!
Je tam velký ruch,
skočím do vody – žuch.
Vytáhneme zase kola,
projedeme lužní les,
skotačí tam i náš pes.
O prázdninách je to hezký,
mrkneme se na grotesky.
Potom zase na koupák.
A co bude pak?
Budeme skotačit
a nebudeme se mračit.
A potom zase do školy,
budeme dělat úkoly.

Stanislav Psoška, 6. C

Vendula Manová, 6. A

Pro legraci

Vtipy o škole

Pepíček přijde domů a volá: „Mámo, táto, dostal jsem dvojku!”

„No výborně! A z čeho?”

„Z chování.”

Ve škole: „Co víš o významných matematicích starého Řecka?”

„Všichni zemřeli...”

Tereza přijde pozdě do školy a zrovna se vyučuje čeština. Paní učitelka jí hned povídá: „Řekni mi větu tázací!” Tereza ji neposlouchala a zmateně říká: „Cože mám dělat?”

Pan učitel píše na tabuli vzorec HO_2 a ptá se podřimujícího Petra: „Co je to za vzorec?” Petr koktá: „Pane učiteli, mám to na jazyku.”

„Tak to honem vyplivni, protože to je kyselina.”

Přijde dcera z autoškoly a ptá se otce:

"Tati, chceš, abych ti vyprávěla o své první jízdě, nebo si to raději přečteš zítra v novinách?"

Student skládá zkoušky. Profesor se ptá: "Co nejvíce způsobuje pocení u člověka?" "Vaše otázky," odpovídá student.

Anna Prostředníková, 6. C

Redakce

Věra Ondrušková, Miroslava Karlíková

Denisa Březinová, Martin Fornůsek, Josef Kedra, Vendula Manová, Sabina Phamová, Michaela Polášková, Stanislav Psoška, Anna Prostředníková, Markéta Sedlářová, Jaromír Talák, Lucie Tománková, Pavlína Výstupová

Všechnálek / 10. číslo / roč. 2012-2013 / vyšlo 25. června 2013

Komiks

Ve škole

$$2 + 2 = 4$$

Domáci úkol

$$2 + 4 + 2 = 8$$

Přemka

Derp má 4 jablka a jeho vlak přijede o 6 minut dřív, vypočítej teplotu ve stínu.

Tomáš Otradovec, 8. D